

रथकः

सन्धिर्भेदं कुतितरन्तरसन्धी
भीतिरिष्टमनसो ननु गर्भे ।”

अथ सुहृन्मगणपतौ रथकत्वम् ।

“पुण्यं पुनस्सुज्येष्ठानुराधा रेवती द्वयोः ।

अवगादित्रिभे हस्तत्रितये रोहिण्योऽग्रे ।

सार्धे सौम्यदिने सौम्यविलये रथकस्मै सत् ।”

अथ ज्योतिःसागरे रथचक्रम् ।

“रथकारं लिखिष्वंक्तं भानुभादौ विनोक्तयेत् ।

रथाय त्रीणि रक्षाणि हृदिमागे प्रदापयेत् ।

इहै नृत्तर्जयं चक्रे सन्धिर्भेदो महद्भयम् ।

रथायै च महोत्पातं मध्ये चैव सुखप्रदम् ।”

इत्यार्षेय्य ज्योतिर्विदहस्तभरामेण कृताः शुभा

दिशः । * ॥ अस्यार्थः । अधानन्तरं धीराः

स्यन्दनानां रथानां अखिलं सम्पूर्णं विधानं

काव्यमाहुः कथयन्ति । केयु लीलसंज्ञानि

स्वाति पुनस्सुज्येष्ठः अवगा धनिष्ठा श्रुतभिषा

एतानि । मैत्रसंज्ञानि ऋगशिरा रेवती चित्रा

अनुराधा एतानि । लघुसंज्ञानि हस्ता अश्विनी

पुष्या अभिजित् एतानि । निष्कारिन्वस्तङ्गं ज्येष्ठा

को ब्रह्मा तङ्गं रोहिणी एतेषु नचत्रेषु । पुनः

केयु सेनसदृश इतः सूर्यः तेन सह वर्तमानेषु ।

सतां शुभयहासां युगु वारेषु । पुनः कस्मिन्

साधुराश्रयति शुभयहराश्रयुक्ते अङ्गे लगे

वति । पुनः कैः वशा ज्यौ सप्तमं स्थानं अमु

चतुर्थं तपः नवमं एतद्भवन्त्यैः साधुभिः

शुभयहेरिति । अथ रथचक्रं नचत्रस्यापनम् ।

उच्यते । उच्यतेऽपि सूर्यस्तस्य करैः किरणैः

कीर्णं आप्तं पुरं कर्णामकृत्तयस्त्रभागप्रदेशां

यस्य तच्च तद्वच्चैति तस्मात् अर्थात् सूर्या

क्रान्तनचक्रात् अनसः शकटस्य वलयचक्रं

तस्यायात् अयमभागमारभ्य आविमर्धं मध्य-

भागपर्यन्तं सुप्रिया ऋक्षवलयं भचक्रं देयं

न्यासीकर्तव्यं किम्भूतं ऋक्षवलयं नवभागं

नवभिर्भागैः स्थितमिति यावत् । पुनः किम्भूतं

स्यभागानिचितभस्मं वामभागेन आप्तभस्म-

मिति । अथास्य फलम् । अनसः शकटस्य

अग्रमे अग्रगतवर्तमाने चक्रनचक्रे सङ्कलिः

युद्धं भवति । क्रूररोडुनि युगन्धरगते वर्त-

माननचक्रे अन्तो ऋतः मरणं भवति ।

रथाङ्गे चक्रयुगे जयो भवति । सन्धिमे सन्धि-

गतनचक्रे अर्धकुतिः ब्रह्महरणं भवति ।

अन्तरसन्धी मध्यवन्धानगतनचक्रे भीति-

र्भयो भवति । गर्भं मध्यभागगतनचक्रे दृष्टं

गुहं भवति । ननु निश्चितमिति । अन्तः

सुगमम् ।

रथकः, पुं, (रथ इव प्रतिक्रान्तिः । कन्) । मन्दिरा-

वयवविशेषः । यथा,—

“अष्टकांशेन गर्भस्य रथकानाम् निर्गमः ।

परिधेर्गुणभागेन रथकांस्तत्र कल्पयेत् ।

तत्तृतीयेन वा कुर्व्यात् रथकानाम् निर्गमम् ।

रामचयं स्थापनीयं रथकत्रितये वक्षः ।”

इति श्रीहरिभक्तिविद्यासे २० विद्यावः ।

रथन्त

रथकथा, स्त्री, (रथानां समूह इति । “जन-

खलादिगोरपेति ।” इति सुभ्रवोपसृज्य

कथः । टाप् ।) रथसमूहः । तत्पर्यायः ।

रथव्रजः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ५५ । (रथ-

कथा । इति पाणिनिः । ४ । २ । ५२ ।)

रथकरः, पुं, (करोतीति । कृ + कर्त् । रथानां

करः ।) रथकारः । इति शब्दरेखावली ।

रथकारः, पुं, (रथं करोतीति । कृ + कर्त् ।)

रथनिर्माणाकर्ण । कुतार इति भाषा । स तु

करणीगर्भे माहिष्याज्जातः । (यथा, बाज-

सनेयसंहितायाम् । ३० । ६ ।

“स्त्रीपक्षं प्रमदे कुमारोपुत्रं

मेधायै रथकारं धेय्याय तत्ताणम् ।”

“रथकारं माहिष्येय करिष्यां जातम् ।”

इति तद्वाक्ये महीधरः ।) तत्पर्यायः । तथा २

वर्हकिः १ त्वष्टा ४ काष्ठतट् ५ । इत्यमरः ।

सूत्रधारः ६ वडका ७ रथकरः ८ काष्ठतट् ९ ।

इति शब्दरेखावली ।

रथकुटुम्बी, [न] पुं, (रथं कुटुम्बयितुं धारयितुं

श्रीलमस्य । निनिः । यडा, रथ एव कुटुम्बम् ।

तदस्यास्तीति । इनिः ।) सारथिः । इत्य-

मरः । २ । ८ । ६० ।

रथक्रान्तः, पुं, (रथवत् क्रान्तं क्रमणमस्य ।)

तालविशेषः । यथा,—

“अथक्रान्तो रथक्रान्तो विष्णुक्रान्तस्ततः परः ।

सूर्यक्रान्तो विधुक्रान्तो बलभित्तागपचक्रः ।

इति पञ्चमहीनानां संज्ञाः सप्त क्रमास्ततः ।”

इति सङ्गीतरत्नाकरः ।

रथगर्भकः, पुं, (रथो गर्भोऽस्य ।) स्तन्ववास्त-

यानम् । नररथः । तत्पर्यायः । कर्णोरथः २

प्रवह्यम् ३ डयनम् ४ । इति हेमचन्द्रः ।

रथगुप्तिः, स्त्री, परप्रहरणाभिघातरक्षार्थं रथस्य

सन्नाहवदावरणकादिद्रवम् । रथस्य गुप्तिः

काष्ठादिभ्यो रक्षार्थमावरणम् । तत्पर्यायः ।

वरूपः २ । इत्यमरः भरतश्च ।

रथगोपनं, स्त्री, (रथस्य गोपनं शस्त्रादिभ्यो

रक्षार्थमावरणम् ।) रथगुप्तिः । इति हला-

युधः ।

रथपरणः, पुं, (रथपरणं चक्रं तदेव नामास्य ।)

चक्रवाकपक्षी । इति शब्दरेखावली । (पुं, स्त्री,

रथस्य परणः ।) रथचक्रम् । यथा,—

“रथः क्षीणो यन्ता श्रुतहृतिरग्रेन्दो धनुरथो

रथाङ्गे चक्राकौ रथपरणपाणिः श्रुद इति ।”

इति माहिष्यः स्तोत्रम् ।

रथङ्गः, पुं, (रथनामा हः । वडा, रथस्य हुङ्गमः ।

तजोपयो गिवात् ।) तिनिश्रुतः । इत्यमरः ।

२ । ४ । २६ । (तथास्य पर्यायः ।

“तिनिश्रुः स्यन्दनो नेमी रथहृत्पुलस्तथा ।”

इति भाष्यप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

रथन्तरः, त्रि, रथेन तरति यः । इति सुभ्रवोप-

सृज्यकथम् । (कण्वविशेषः, पुं । यथा, मास्य-

पुराणि । ५२ । ३३—३४ ।

रथाङ्गः

“रथन्तरस्य कल्पस्य वृत्तान्तमधिकृत्य यत् ।

सावर्णिना नारदाय कृष्णम् । चात्मा च युतम् ।

यत्र ब्रह्मवराहस्य चरितं वर्णयते सुहुः ।

तद्व्यादृशसाहसं ब्रह्मवैवर्तमुच्यते ।”

रथेन तरतीति । तृ + “संज्ञायां भृतवृजि-

घारिषहितपिदमः ।” ३ । २ । ४६ । इति

खण्ड । सुमृच । अत्र युत्पत्तिमात्रम् । नत्व-

वयवार्थानुगमः । सामभेदे, स्त्री । यथा, ऋग्-

वेदे । १ । १६४ । २५ ।

“जगता चिन्तुं दिव्यस्तभायद्रथन्तरे सूर्यं प्रभं-

पश्यत् ।”

“रथन्तरे एतन्नामके साम्नि ।” इति तद्वाक्यं

सायकः । स्त्रियां ङीप् । रथन्तरी । पौरवस्य

इतिनस्य भाष्या । यथा, महाभारते । १ । ६४ । २७ ।

“रथन्तर्थां सुतान् पञ्च पञ्चभूतोपमांस्ततः ।

इतिनो जनयामास दुष्प्रतप्रभृतीन् वृषान् ।”

रथपर्यायः, पुं, (रथः पर्यायो यस्य ।) वेतस-

हृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका । (विवरणमस्य

वेतसशब्दे विज्ञेयम् ।)

रथपादः, पुं, (रथस्य पादः ।) चक्रम् । इति

हेमचन्द्रः ।

रथष्ठा, स्त्री, नदीविशेषः । इति शब्दरेखा-

वली ।

रथयात्रा, स्त्री, (रथेन भगवतो यात्रा ।)

आषाढशुक्लद्वितीयायां श्रीजगन्नाथस्य रथा-

रोपणरूपोत्सवः । यथा, स्कन्दपुराणे ।

“आषाढस्य षष्ठे पक्षे द्वितीया पुष्यसंयुता ।

तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह ।

यात्रोत्सवं प्रवृत्त्याद्य प्रीत्येव हि ज्ञानं नृहृन् ।

तथा ।

ऋक्षभावे तिथौ कार्या सदा सा प्रीतये मम ।

मां जगन्नाथम् । सा यात्रा ।” इति तिथ्यादि-

तत्त्वम् ॥ ५ ॥

“नातः श्रेयःपदो विष्णोरुत्सवः शास्त्रसम्मतः ।

रथयात्रेव यात्रायां सुखीत्याह प्रजापतिः ।”

इति यात्रातत्त्वम् ॥ ७ ॥

अन्वत् यात्राशब्दे द्रष्टव्यम् ।

रथाङ्गः, स्त्री, (रथस्याङ्गम् ।) चक्रम् । इत्यमरः ।

(यथा, रघुः । ७ । ४१ ।

“रथो रथाङ्गध्वनिना विजज्ञे

विजो लघुष्ठाकृतिरेव नामः ।”

रथावयवमात्रम् । यथा, महाभारते । १ । ४ ।

८२ । १३ ।

“ध्वजे यताकादङ्केषु रथयन्त्रहयेषु च ।

अन्येषु च रथाङ्गेषु न शरीरे न सारथौ ।”

सुदर्शनचक्रम् । यथा, माघे । १ । २२ ।

“रथाङ्गपाथेः पटलेन रोचिषा-

नृषिन्धिः संवलिता विरेजिरे ।”)

रथाङ्गः, पुं, चक्रवाकपक्षी । इत्यमरः । (यथा,

नैत्रधे । १६ । ३५ ।

“विरहतरलजिह्वा नङ्गाङ्गयन्त्रतिविज्जना-

मिह सहनरीं नामयाहं रथाङ्गविहङ्गमः ।”)